

ikke burde gjøre sig skyldig i; thi i det Dieblit, man her sagde: Landstthinget har fattet den og den Beslutning, er det jo ganske vist, at det stod den næste Taler frit for at sige: Ja, men det var en feil Beslutning, det var galt. Jeg skal altsaa ikke gjøre mig skyldig i at opholde mig ved Landstthinget, men skal ganske kort tilslade mig at spørge: naar § 53 i Grundloven begynder saaledes: „hvert Thing udnævner 2 lønede Revisorer,“ er det da en Tilladelse, er det en blot Tilladelse, som her er givet dertil? Jeg for mit Vedkommende kan ikke deri see en blot Tilladelse, jeg seer deri endog en Befaling, jeg seer deri, at det er gjort til Pligt for hvert Thing at vælge 2 lønede Revisorer, og jeg troer, at, naar Thinget vil opfylde sin Pligt, saa kan det ikke undlade at vælge disse Revisorer og ikke undlade at vælge dem strax.

Ordføveren: Denne sidste Bemærkning troer jeg dog, for Sandhedens Skyld, man bør imødegaae (Latter). Det er nemlig en Gjenstand, som har været taget meget under Derveielse af Finantsubvalget, naar den Pligt maatte indtræde til at vælge Revisorer, og derved er det blevet anerkjendt, saavidt som jeg har forstaaet Udvalgets Beslutninger, og forsaavidt som dets Medlemmer endnu have den samme Mening, som de havde dengang, at Pligten maatte indtræde i det Dieblit, der foreslaa et Finantsregnskab, men først ogsaa naar Regnskabet var leveret. Men, udgaaende fra denne Betragtning, at det vilde skee saa seent, at, dersom man ikke tidligere vælger Revisorerne, og disse ere istand til at gjøre de fornødne Forarbejder og sætte sig selv ind i deres nye Virkefæds, ville de vanskeligt, for ikke at sige umuligt, være istand til at fuldføre den første Revision i betimelig Tid, og saaledes Revisionen i det Hele komme til at staae tilbage, som det er skeet paa andre Steder; dog forstaaer jeg her ved andre Steder andre Lande. Udgaende fra denne Betragtning maade er det, at Udvalget er gaaet ind paa at foreslaae Valget nu, og det har indledet de fornødne Conferencer for at fremme denne Sag meget tidligt, saa der har været meer end Tid nok til at overveie saavel Enhver for sig, hvilke Personer man holdt for de meest skikede, som

i det Hele taget hvad man holdt for, om Sagen var nyttig eller ikke.

H. Sørensen: Det er jo naturligt, at, skal en saadan Revision finde Sted, saa maa der ogsaa vælges Revisorer (Latter); naar man bliver staaende blot ved at tale derom, kommer man naturligviis ikke videre; men jeg finder det ikke fornødent, at nogen bestemt Løn nu bevilges, thi der vil dog ikke være Mangel paa dygtige Mænd, der tør gaae ind paa Thingets Løfte om passende Betaling, saa at altsaa denne passende Betaling virkelig først fastsættes, naar det sees, af hvilket Omfang og Langvarighed Arbeidet er, samt dettes Ud-
salb. De Omkostninger, som høre til at drive Arbeidet, for at det ikke skal standses eller op- holdes, maae naturligviis udredes og bevilges, men videre troer jeg heller ikke, det er nødvendigt at gjøre; thi, naar man maa gaae ud fra den Forudsætning, at alt godt og dygtigt Arbejde skal ogsaa lønnes godt og dygtigt, ja lønnes overdrevent, da betager man derved virkelig den gode Arbejder den bedste Deel af hans Løn; thi denne bestaaer ikke i at give ham Lønnen forud, men den bestaaer i at give ham den virkelig, naar Arbeidet er udført. Man kan ved saadanne utidige Bestemmelser ofte frembringe den modsatte Virkning af hvad Bestemmelsen tilsigter. Da vi jo netop have hørt saa megen Dmtale om de forskjelligte Embedslønninger, Embedsgageringer og Embeds-
pensioner, saa mener jeg, at man skal ikke strax begynde med at fastsætte noget Nyt, om hvilket man ikke veed endnu, om det bliver for stort eller for lidet, før man har en Erfaring i Hænde, som kan give Begreb om, hvad der er passende.

Med Hensyn hertil finder jeg, at Valget bør skee, og Arbeidet bør fremmes jo før jo hellere.

Monrad: I Anledning af en her frem-
ført Uttring, finder jeg mig foranlediget til at bemærke, at, fordi man stemmer for, at der skal vælges Statsrevisorer nu, billigere man paa ingen Maade den Anførelse, at der skulde skee en Nedsættelse i de ved Kongelige Beslutninger bevilgede Pensioner.

Ordføveren: Det er en Selsfølge, at det kan ikke forstaaes saaledes af Nogen, og